

De stillede Ændringsforslag sættes først til Forhandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det første Ændringsforslag er en Følge af en Ændring, der er vedtaget ved anden Behandling, og som gik ud paa, at Personer, der oppebærer Pensioner m. m., ikke helt skal miste Kravet paa Invalidere, men skal have en Del af denne. Det andet Ændringsforslag, jeg har stillet, gaar ud paa en Tydeliggørelse. Det fremgaar af Udvalgets Betænkning, at det er Meningen, at den paagældende fremdeles skal betragtes som Invalid, og jeg har da fundet det rigtigt, at det siges udtrykkeligt i Paragraffen.

Jeg skal anbefale disse Ændringsforslag til Tingets Vedtagelse.

Kragh: Jeg kan paa mit Partis Vegne give de af den højtærede Indenrigsminister stillede Ændringsforslag vor Tilslutning. Ændringsforslag Nr. 1 til § 6 er utvivlsomt nødvendiggjort derved, at man, efter at § 4 ved anden Behandling i dette Ting er omformet, neppe kan tale om, at en Invalidere, som vedkommende i Henhold til sin Sygekasseforsikring har faaet Adkomst til, helt kan bortfalde. Ændringsforslaget til § 27, som er en ny Paragraf, der blev indsat ved anden Behandling, gaar kun ud paa en Fastslaaen af en Forudsætning for Udførelsen af denne Paragraf i Praksis, en Forudsætning, som selvfølgelig har været til Stede ved Udarbejdelsen af den i Udvalget og ved den Tilslutning, den har faaet i dette høje Ting.

Jeg maa dog benytte Lejligheden til at gøre en enkelt Bemærkning om § 27. Det er i denne Paragraf udtalt, at efter det 62de Aar ophører Invaliderentens Udbetaling i Henhold til Forsikringen, men at Udbetalingen af Invaliderenten dog fortsættes til vedkommendes Død med uforandrede aarlige Beløb, og at denne Udbetaling sker ad den vante Vej, nemlig gennem Invalideforsikringsfonden og Sygekassen, og disse Beløb vil være at refundere Fonden dels af Staten, dels af Forsørgelseskommunen, hver med Halvdelen. Naar man paa dette Sted har afvejet fra den hidtil gældende Refusionsregel i Love

af lignende Karakter, Alderdomsunderstøttelsesloven, Enkeloven o. s. v., og har ladet Forsørgelseskommunen bære sin Halvdel af Udgifterne uden at paalægge Opholdskommunen nogen Andel, er det ud fra den Betragtning, at Opholdskommunen overhovedet ikke faar nogen som helst Indfyldelse paa den Udbetaling til de paagældende, som skal finde Sted, ja, end ikke faar noget som helst med Udbetalingen at gøre, idet denne Udbetaling sker ad den Vej, jeg har nævnt, og som § 27 redegør for. Paa den anden Side er vi naturligvis rede til at erkende, at forsaavidt en Person, der er over 62 Aar, og som nyder Invalidere, skulde blive heldrømmæssigt bedre stillet, saaledes at det kan tages under Overvejelse, hvorvidt man skal fortsætte Udbetalingen, kan Opholdskommunens Skøn i saa Henseende blive af Betydning, og vi vil derfor indenfor mit Parti, saafremt der fra anden Side fremsættes Ønske derom, kunne give vor Tilslutning til, at man paa dette Omraade former Reglerne om Refusion paa samme Maade som i andre sociale Love. Jeg mener ganske vist, at det administrativt set er den enkleste Maade, vi her foreslaar, og at der derigennem i og for sig ogsaa sker Ret og Skel til alle Sider, men jeg har villet udtale dette for at henlede Opmærksomheden paa, at her har vi bevidst foretaget en Ændring i den hidtil paa lignende Omraader fulgte Fremgangsmaade, men at vi er rede til, hvis Krav derom stilles, at tage denne Sag under Overvejelse endnu en Gang.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 6 og Nr. 2 til § 27 af *Indenrigsministeren* (se ovenfor) *vedtoges* uden Afstemning.

Derpaa sættes det saaledes ændrede Lovforslag til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) *vedtoges* enstemmigt med 54 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.